

Evropská unie Evropský sociální fond Operační program Zaměstnanost

Registrační číslo projektu CZ.03.2.X/0.0/0.0/18_095/0011238

Název projektu Komplexní systém podpory o nejzranitelnější a nejohroženější uživatele návykových látek v souladu s principy reformy psychiatrické péče

Kazuistika – rodina, dcera uživatelka pervitinu a benzodiazepinů, opakované hospitalizace po předávkování

V říjnu 2021 přišli rodiče kvůli 17leté dceři, která experimentovala cca rok s návykovými látkami (NL), krátce byla propuštěna z nemocničního oddělení ARO pro intoxikaci amfetaminy a benzodiazepiny. Byla resuscitována. Rodiče se obávali, zda se nejedná o víc než experiment. Studuje střední školu v Praze, první ročník dojížděla z domova mimo Prahu, nyní v druhém ročníku byla na internátě. Opustila své kamarády, měla nové, pravděpodobně uživatele. Dříve měla koníčky, které opustila, nyní bez výrazných zájmů. Rodiče jí po této zkušenosti aktivovali v mobilu lokátor a testovali ji na NL. Hovořili jsme o výstupech těchto opatření, protože nevěděli, jak s nimi naložit. Dcera vyhrožovala, že opustí školu, čehož se rodiče obávali. Edukovali jsme o závislosti a závislostním chování, dcera přislíbila spolupráci s rodiči v rámci projektu. Domluvili jsme pravidelnou společnou spolupráci.

Po 14 dnech se ze společné konzultace omluvila matka. Došlo k situaci, kdy se dcera nemohla ráno probudit, vychovatelka volala otci s obavou, zda není intoxikovaná a ten si pro ni na internát přijel. Probírali jsme, co se stalo, jak by to šlo udělat jinak. Otec měl strach o život dcery, ta celou situaci bagatelizovala. Hovořili jsme o tom, co se stalo.

Další setkání neproběhlo, volal otec, protože se dcera intoxikovala opět benzodiazepiny, rodiče přijeli do Prahy, volali policii i záchranou službu, byla hospitalizována v nemocnici. Lékařka říkala, že byla intoxikována na hraně zástavy dechu. Dcera vše popírala, byla bez náhledu. Rodiče ji zrušili pobyt na internátě, dále jsme pracovali na motivaci nástupu dcery do ambulantního programu v rámci projektu.

Po týdnu volali rodiče, že se dcera opět intoxikovala, měla záchyt benzodiazepinů na odběru, říkala, že si vzala něco na spaní kvůli nespavosti, ale spala po příchodu ze školy a v noci nespala. Chtěli ji nechat opět hospitalizovat, ale nikde v nemocnicích nebylo volné místo.

Začátkem prosince přišli znovu, od kolegů v ambulanci dostali informace o léčbě, kam by dcera měla nastoupit. Rodiče měli jasnou představu o tom, co by dcera měla plnit, povinnosti, abstinence, škola. Chtěli radu, jak to zařídit, aby dcera abstinovala. Opět chyběly informace o tom, co se stane v případě, že dcera nebude plnit všechny povinnosti. Pracovali jsme s hranicemi ve vztahu k dceři.

Evropská unie Evropský sociální fond Operační program Zaměstnanost

Registrační číslo projektu CZ.03.2.X/0.0/0.0/18_095/0011238

Název projektu Komplexní systém podpory o nejzranitelnější a nejohroženější uživatele návykových látek v souladu s principy reformy psychiatrické péče

Další konzultace byla po 14 dnech, dcera sdělovala, že je spokojená se svým fungováním doma i ve škole, měla před svátky laps na NL, kterou dostala od kamaráda a neodolala, rodiče to zjistili. Zneužívání léků popírala, říkala, že měla naposledy v listopadu. Otec byl spíše spokojený, říkal, že si dcera plnila své povinnosti, ochotně dělala, co po ní rodiče chtěli z domácích prací, do školy se připravovala, přestali ji ráno budit. Otec přiznal, že dcera měla nadstandartní péči, neustále jí nabízeli pomoc, kontrolovali ji,....rozhodl se, že nyní nechá na dceři, aby si o pomoc sama požádala, pokud ji bude chtít. S matkou jsme probírali testování dcery na NL a co s pozitivním výsledkem, snažili jsme se hovořit o tom, že možná je dokladem změny chování dcery její fungování a získávání důvěry tím, že plní, co slíbí a tím snížení strachu rodičů o její život.

Další společné práce s rodinou je plánovaná po měsíci, dcera dochází pravidelně do adiktologického ambulantního programu.